

TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

25. juli 2013
13/07390-3
mjo-dep

Dansk intervention i sagerne C-146/13 og C-147/13 anlagt af Spanien ved EU-Domstolen (om forordning om enhedspatentbeskyttelse og tilhørende forordning om oversættelsesordninger).

1. Indledning

Spanien har den 22. marts 2013 anlagt to sager ved EU-Domstolen mod henholdsvis Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (C-146/13) og Rådet for Den Europæiske Union (C-147/13).

I sagen C-146/13 er Spaniens påstande:

- At det fastslås, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse er en nullitet, subsidiært at den annulleres i sin helhed.
- Subsidiært, at følgende annulleres:
 - Artikel 9, stk. 1, i sin helhed og artikel 9, stk. 2, i et nærmere bestemt omfang.
 - Artikel 18, stk. 2, i sin helhed og alle forordningens henvisninger til den fælles patentdomstol som domstolsordning og retskilde for det europæiske patent med ensartet retsvirkning.
- At Europa-Parlamentet og Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

I sagen C-147/13 er Spaniens påstande:

- At Rådets forordning (EU) nr. 1260/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse for så vidt angår gældende oversættelsesordninger annulleres, og Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Subsidiært, at artikel 4 og 5, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EU) nr. 1260/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse for så vidt angår gældende oversættelsesordninger annulleres.

- At Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

2. Baggrund

Det forstærkede samarbejde

Den 5. juli 2000 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets forordning om EF-patenter med det formål at indføre et enhedspatent, der kunne sikre en ensartet patentbeskyttelse inden for EU. Den 30. juni 2010 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets forordning om oversættelsesordningerne for EU-patentet (i det følgende benævnt »forslaget til forordning om oversættelsesordningerne«), som indeholdt bestemmelser om de oversættelsesordninger, der skulle gælde for EU-patentet.

På Rådets samling den 10. november 2010 blev det fastslået, at der ikke var enstemmig tilslutning til at gå videre med forslaget til forordning om oversættelsesordningerne. Det blev den 10. december 2010 bekræftet, at der var uoverstigelige vanskeligheder, som gjorde det umuligt at opnå enstemmighed på daværende tidspunkt og i overskuelig fremtid. Da det var nødvendigt at nå til enighed om forslaget til en forordning om oversættelsesordningerne, for at der kunne opnås endelig enighed om beskyttelse af et enhedspatent inden for Unionen, blev det fastslået, at målet om at indføre beskyttelse af et enhedspatent inden for Unionen ikke kunne nås inden for en rimelig frist ved anvendelse af de relevante bestemmelser i traktaterne.

12 medlemsstater (Danmark, Tyskland, Estland, Frankrig, Litauen, Luxembourg, Holland, Polen, Slovenien, Finland, Sverige og UK), sendte herefter anmodninger til Kommissionen, hvori de anførte, at de ønskede at indføre et forstærket samarbejde om indførelse af beskyttelse af et enhedspatent på grundlag af de eksisterende forslag, som disse medlemsstater havde tilsluttet sig under forhandlingerne, og opfordrede Kommissionen til at forelægge Rådet et forslag herom. Anmodningerne blev bekræftet på samlingen i Rådet den 10. december 2010. Efterfølgende meddelte yderligere 13 medlemsstater (Østrig, Belgien, Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Cypern, Grækenland, Ungarn, Irland, Letland, Malta, Portugal, Rumænien og Slovakiet) skriftligt Kommissionen, at de også ønskede at deltage i det påtænkte forstærkede samarbejde. I alt 25 medlemsstater anmodede således om et forstærket samarbejde (alle daværende EU-lande med undtagelse af Italien og Spanien).

Det forstærkede samarbejde skulle tilvejebringe de retlige rammer, der var nødvendige for at indføre beskyttelse af et enhedspatent i de deltagende medlemsstater, og sikre virksomhederne i EU mulighed for at forbedre deres konkurrenceevne ved at vælge at søge ensartet patentbeskyt-

telse i de deltagende medlemsstater. De oversættelsesordninger, der kunne kræves i forbindelse med enhedspatentet, skulle være enkle og omkostningseffektive.

Rådet vedtog den 10. marts 2011 en afgørelse om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse.

Det forstærkede samarbejde om indførelse af en fælles patentbeskyttelse er når som helst åbent for alle medlemsstater, forudsat at de er villige til at efterkomme de retsakter, der allerede er vedtaget i henhold hertil, jf. artikel 328 i TEUF.

De forenede sager C-274/11 og C-295/11

Spanien og Italien anlagde i maj 2011 sager mod Rådet for Den Europæiske Union. Disse to sager blev forenet til en sag (C-274/11 og C-295/11). Spanien og Italien havde nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse.

EU-Domstolen traf afgørelse i disse forenede sager den 16. april 2013. EU-Domstolen tog ingen af Spaniens og Italiens påstande til følge og frifandt således Rådet.

Den europæiske patentreform

Den europæiske patentreform består af to EU-forordninger om henholdsvis enhedspatentbeskyttelse og tilhørende oversættelsesordninger samt af en mellemstatslig aftale om en fælles patentdomstol. Den europæiske patentreform udgør en samlet pakke, idet de enkelte elementer i pakken er såvel juridisk som praktisk forbundne.

De to forordninger blev endeligt vedtaget af Rådet den 17. december 2012 og aftalen om den fælles patentdomstol blev undertegnet af de kontraherende medlemsstater den 19. februar 2013.

Spanien og Italien står udenfor det forstærkede samarbejde mellem p.t. 25 EU-lande om indførelse af enhedspatentbeskyttelse. Italien har dog undertegnet aftalen om den fælles patentdomstol. Aftalen er undertegnet af p.t. 25 medlemslande (alle EU-lande med undtagelse af Spanien, Polen og Kroatien).

Aftalen om den fælles patentdomstol skal ratificeres i overensstemmelse med de enkelte landes nationale bestemmelser herom.

3. Den danske regerings interesse i sagerne

Danmark har været en aktiv støtte af en europæisk patentreform, der har været forhandlet i mere end 30 år. Danmark var blandt initiativtagerne til det forstærkede samarbejde om den patentreform, som det lykkedes at forhandle politisk på plads i 2012. Danmark er derfor blandt de 25 lande, der har undertegnet aftalen om den fælles patentdomstol.

Regeringen vurderer, at den europæiske patentreform vil bidrage til økonomisk vækst, konkurrenceevne og jobskabelse. Regeringen har udsendt lovforslag om Danmarks ratifikation af aftalen om en fælles patentdomstol i høring.

Fra dansk side finder man, at forordningerne har den fornødne hjemmel, og at de ikke er i strid med EU-retten eller EU-retlige principper. Regering finder derfor, at Spaniens påstande om annullering af forordningerne ikke bør tages til følge. Regeringen agter derfor at intervenere i sagerne til støtte for Rådet.

Danmark vil støtte Rådet i afvisningen af spanske anbringender om, at forordningerne om implementeringen af det forstærkede samarbejde mangler retsgrundlag, tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling, kompromitterer EU-rettens autonomi og i øvrigt de traktatretlige rammer for EU-samarbejdet.

På nuværende tidspunkt forventes det, at Tyskland, Frankrig, Sverige, Ungarn, Belgien, Storbritannien og Holland i lighed med Danmark vil intervenere i sagen til støtte for Rådet og Europa-Parlamentet.